

Examen de capacitate al judecătorilor stagiari și procurorilor stagiari
2020 –2021

PROCES VERBAL
privind soluționarea contestațiilor la barem la disciplinele
DREPT CIVIL ȘI DREPT PROCESUAL CIVIL
Judecători/Personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor
22 februarie 2021

Întocmit de Comisia de corectare, cu privire la contestațiile formulate de candidați în baza art. 28 alin. 1 din Regulamentul privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiari și al procurorilor stagiari, aprobat prin Hotărârea Plenului CSM nr. 103/2019, contestații referitoare la baremul stabilit pentru disciplinele drept civil și drept procesual civil - judecători/personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

Au formulat contestații 21 candidați, menționați în anexa la prezentul proces-verbal.

La **Drept civil** au fost formulate 20 contestații.

La **Drept procesual civil** au fost formulate 11 contestații.

Contestații având ca obiect Subiectul I:

(formulate de Ursache Sabrina, Grigore Ana-Maria, Manolescu Nicoleta-Adina)

O contestație a vizat punctajul acordat: s-a arătat că, deși punctajul integral alocat acestui subiect este de 2 puncte, suma fracțiunilor de punctaj indicate pentru rezolvarea efectivă este de 1,90 puncte; se impune acordarea diferenței de 0.10 puncte tuturor candidaților.

În cadrul unei alte contestații s-a arătat că se impune acordarea punctajului de 0.4 puncte oricărei definiții date acțiunii oblice, atât timp cât definiția dată se regăsește în doctrină.

S-a mai solicitat și eliminarea din barem a mențiunii privind efectele hotărârii de respingere a acțiunii oblice și, pe cale de consecință, acordarea punctajului alocat tuturor candidaților, întrucât această mențiune excedează cerinței, care viza exclusiv efectele față de creditor; se arată că, în lucrările științifice, chestiunea este tratată în cadrul discuției efectelor față de debitor.

1

De asemenea, s-a susținut că se impune punctarea unui temei de drept alternativ în ceea ce privește efectele hotărârii judecătorești, respectiv art. 435 alin. (2) C. pr. civ., privind efectele hotărârii judecătorești față de terți, dat fiind că relativitatea efectelor hotărârii judecătorești și opozabilitatea acestora față de terți sunt noțiuni complementare.

În unanimitate, Comisia de corectare a hotărât admiterea contestației referitoare la punctajul integral alocat subiectului (2 puncte).

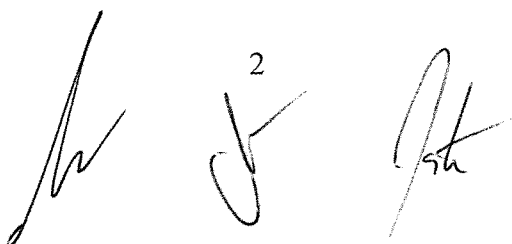
Se constată că 0,10 puncte nu au fost repartizate, suma fracțiunilor de punctaj indicate în barem fiind de 1.90 puncte, sens în care diferența de 0,10 puncte va fi acordată tuturor lucrărilor.

În unanimitate, Comisia de corectare a hotărât respingerea celorlalte contestații pentru următoarele motive:

În privința contestației privind definiția acțiunii oblice, este evident că se va puncta integral orice formulare echivalentă, care cuprinde în mod sintetic, corect și complet, însușirile proprii noțiunii de acțiune oblică.

În mod corect a fost alocat punctaj și pentru efectele hotărârii de respingere a acțiunii oblice deoarece analiza completă a problematicii vizând efectele exercitării acțiunii oblice față de creditorii impune luarea în considerare a celor două soluții posibile (admitere sau respingere). Împrejurarea că există autori de doctrină care au sistematizat analiza într-un alt mod, în sensul că au tratat efectele hotărârii de respingere în relație cu debitorul, nu reprezintă un argument suficient pentru a reține că rezolvarea excedează cerinței. Astfel, există deopotrivă lucrări în cadrul cărora sunt examinate efectele acțiunii oblice față de creditorii din perspectiva celor două tipuri de soluții, iar limitele analizei sunt impuse de necesitatea de a trata problematica într-un mod complet și mai puțin de modul de sistematizare al diferiților autori.

Art. 435 alin. (2) C. pr. civ. nu poate constitui un temei de drept alternativ în raport cu art. 1561 C. Civ. Ceilalți creditorii ai debitorului inactiv, alții decât creditorul-reclamant, sunt vizați în mod nemijlocit de efectele favorabile ale hotărârii judecătorești tocmai în considerarea dispozițiilor speciale ale art. 1561 C. Civil, care instituie acest efect colectiv cu privire la toți creditorii, dat fiind că bunul este readus în patrimoniul debitorului, iar creditorul reclamant nu dobândește o preferință la realizarea creanței. Dispozițiile codului de procedură civilă evocate sunt norma generală în privința opozabilității față de terți și nu au o sferă de reglementare identică cu aceea a art. 1561 C. Civil: opozabilitatea hotărârii judecătorești instituită prin art. 435 alin (2) C. pr. civ. presupune respectarea de către terț a celor statuate în hotărâre, fără a genera o modificare a statusului drepturilor și obligațiilor acestuia, în timp ce hotărârea

judecătorească de admitere a acțiunii oblice are un impact direct asupra creditorilor care nu au participat la proces, producând aceleași efecte ca și cele resimțite de creditorul reclamant.

Contestații având ca obiect Subiectul III:

Punctul 1

(formulate de Trufan Andrei Radu, Sandu Alexandra-Andreea, Stoica Ana-Maria, Farcașiu Răzvan-Florin)

S-a susținut că motivarea respingerii apărărilor pârâtului trebuie raportată și la împrejurarea că promisiunea de vânzare-cumpărare nu a fost notată în cartea funciară, astfel că nu era opozabilă lui A sau altor terți față de contract. Pârâta B invocă faptul că promisiunea de vânzare a fost încheiată anterior contractului de vânzare încheiat între A și C, dar, atâta timp cât convenția nu este opozabilă lui A, nefiind îndeplinite formalitățile de publicitate, titlul lui B nu este preferabil.

De asemenea, în măsura în care promisiunea ar fi fost înscrisă în cartea funciară, se putea reține că A era de rea-credință la data încheierii contractului cu C, iar astfel B ar fi putut obține anularea contractului, ceea ce ar fi condus la respingerea acțiunii în revendicare.

În unanimitate, Comisia de corectare a hotărât respingerea contestațiilor pentru următoarele motive:

Din datele subiectului nu rezultă niciun element care să permită candidaților a analiza efectele juridice ale neîndeplinirii formalităților de publicitate cu privire la promisiunea bilaterală de vânzare.

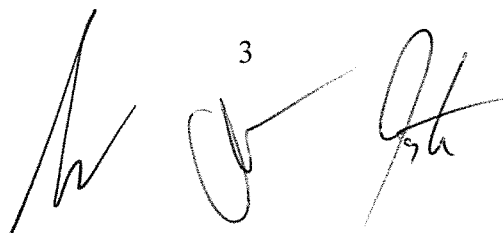
Cerința subiectului a vizat, în mod explicit, analiza apărărilor formulate de pârâta B prin întâmpinare și care au vizat exclusiv cele două aspecte reținute și în barem, respectiv încheierea cu C a promisiunii de vânzare anterior contractului de vânzare-cumpărare și achitarea prețului vânzării în integralitate.

Comisia de corectare nu se poate substitui comisiei de elaborare, prin adăugarea la subiectul de examen a unei ipoteze pe care această din urmă comisie nu le-a prevăzut.

Punctul 2

(formulate de Trufan Andrei Radu, Cerbu Mircea-Theodor, Cristea Anca Maria, Ciobanu Andreea Lorena, Rusu Ionela, Sandu Alexandra-Andreea, Stoica Ana-Maria, Farcașiu Răzvan-Florin)

3

S-a arătat că punctarea separată a art. 60¹ din Legea nr. 71/2011 nu este necesară, dat fiind că art. 627 alin. (4) C. Civ. prevede că, în cazul contractelor în care se naște obligația de a transmite în viitor proprietatea, clauza de inalienabilitate este subînțeleasă. Ambele texte legale reglementează același aspect (cel din Legea nr. 71/2011 fiind prevăzut pentru clarificarea și înlăturarea oricărui dubiu cu privire la interpretarea dispoziției din codul civil), sens în care se impune punctarea alternativă, mai exact, acordarea punctajului integral pentru indicarea oricăreia dintre cele două dispoziții legale.

Se apreciază și faptul că era inutilă o discuție cu privire la caracterul subînțeles al clauzei de inalienabilitate, ceea ce era esențial fiind faptul că antecontractul încheiat între pârâta B și pârâta C nu era înscris în cartea funciară.

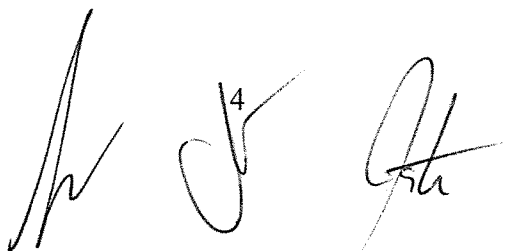
Se solicită acordarea punctajului și în situația în care s-a indicat temeiul de drept general, reprezentat de art. 1279 alin. (2) C. civ. deoarece, în cadrul promisiunii de vânzare, clauza de inalienabilitate nu poate fi privită separat de promisiune. Nerespectarea ei putea atrage obligarea promitentului la plata de daune-interese chiar și în lipsa stipulației exprese de la art. 628 alin. 5 C. civ., întrucât este incidentă reglementarea generală de la art. 1279 alin. (2) C. civ.

În unanimitate, Comisia de corectare a hotărât respingerea contestațiilor pentru următoarele motive:

Indicarea celor două temeiuri de drept era absolut necesară în considerarea faptului că norma reglementată la art. 627 alin. (4) C. civ. reprezintă cadrul general, pe când norma instituită de prevederile art. 60¹ din Legea nr. 71/2011 reprezintă norma specială.

Astfel, din chiar corpul textului art. 60¹ din Legea nr. 71/2011 rezultă caracterul de normă specială a acestor dispoziții, întrucât noțiunea generică de "convenție" cu care operează art. 627 C. civ., este particularizată, menționându-se că "*În categoria convențiilor prevăzute de art. 627 alin. (4) din Codul civil, din care se naște obligația de a transmite în viitor proprietatea către o persoană determinată ori determinabilă, intră și antecontractele având ca obiect transmiterea în viitor, prin încheierea de contracte, a dreptului de proprietate asupra unui bun mobil sau imobil, după caz, dacă prin lege nu se prevede altfel.*

Or, cum în cauză, raporturile juridice născute între părți se circumscriu întru totul ipotezei imaginate de legiuitor prin textul art. 60¹ din Legea nr. 71/2011, indicarea și a acestui text de lege era imperios necesară în vederea determinării complete și exhaustive a cadrului legal.

În ceea ce privește contestația prin care s-a solicitat și punctarea menționării disp. 1279 alin. (2) C. civ. ca temei al acordării daunelor interese, Comisia a apreciat că cele două norme nu se pot cumula, întrucât au premise juridice diferite.

Astfel la art. 1279 alin.2 C. civ., daunele interese sunt datorate în condițiile neexecutării promisiunii; așa cum transpare din economia acestui text, daunele interese sunt datorate pentru că promitentul s-a răzgândit și nu mai dorește încheierea contractului.

În ipoteza reglementată de art. 628 alin.5 C. civ. daunele interese sunt datorate nu pentru că promitentul nu mai dorește încheierea contractului, ci pentru că, nesocotind dreptul promitentului cumpărător, respectiv clauza de inalienabilitate, vinde unei alte persoane.

În esență, în ambele situații, este vorba de o nerespectare a dreptului de creanță al promitentului vânzător, însă nu pot fi omise distincțiile cu care operează cele două norme juridice, cauzele juridice fiind deci diferite.

Contestații privind Subiectul nr. IV

(formulate de Grigore Ana-Maria, Popel Diana-Daniela, Stoicea Sara-Gabriela, Reborean Bogdan, Popa Emanuela, Dulamă Ioana Cătălina, Țibuleac Mihaela-Laura, Cerbu Mircea-Theodor, Cristea Anca Maria, Ciobanu Andreea Lorena, Petrov Irina)

S-a susținut că este îndeplinită condiția punerii în întârziere, atât prin aplicarea art. 1523 alin (2) lit. c) teza a II-a C. civ (debitorul fiind de drept în întârziere), cât și prin aplicarea art. 1522 alin. (1) și (2) C. Civ, având în vedere că pârâta a fost notificată prin executorul judecătoresc. Dat fiind că rezilierea presupune îndeplinirea condiției punerii în întârziere potrivit art. 1516 alin (2) C. civ. fără a impune o formă, trebuie acordat punctajul pentru oricare dintre cele două variante privitoare la punerea în întârziere a debitorului, solicitând crearea unui barem alternativ.

Se mai susține și faptul că opțiunea reclamantei (în favoarea căreia opera cazul în care debitoarea este de drept în întârziere) de a transmite o notificare prin intermediul executorului judecătoresc nu poate avea decât efectul legal prevăzut de art. 1522 C. civ., respectiv acordarea unui termen suplimentar de executare.

În privința capătului de cerere având ca obiect obligarea pârâtei la plata chiriei, se solicită punctarea unui temei legal alternativ, respectiv art. 1831 alin (2) C. civ., care poate fi aplicat în cauză, chiar dacă nu se solicită chiria aferentă perioadei până la data eliberării efective a locuinței, în considerarea principiului disponibilității procesului civil. Se mai arată că aceste dispoziții au valoare de

5

normă specială în raport cu art. 1796 lit. b) C. civ., respectiv o normă mult mai acoperitoare având în vedere ipoteza analizată, vizând obligația de plată a chiriei restante.

De asemenea, se solicită punctarea unui alt temei legal alternativ cu art. 1796 lit. b) C. civ., respectiv art. 1516 alin.(2) C. civ., norma generală pentru executarea silită a obligațiilor, cu atât mai mult cu cât, în cadrul baremului, în privința caracterului nejustificat al neexecutării, s-a reținut ca temei alternativ și norma generală de la art.1516 alin (2) C. civ.

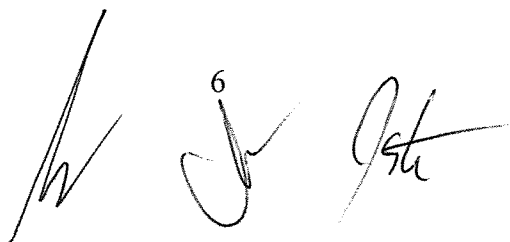
În ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect evacuare, se solicită punctarea unui temei de drept alternativ, respectiv art. 555 alin. (1) C. civ., deoarece, în speță, ca urmare a pronunțării rezilierii juridicare, pârâta nesocotește dreptul de proprietate al reclamantei, exercitând fără drept posesia și folosința imobilului.

Sanțiunea rezilierii presupune ca respectivul contract să fie în ființă, neputându-se dispune încetarea efectelor unui contract care deja încetase la data de 12.07.2019, prin ajungerea la termen, anterior pronunțării soluției instanței la data de 13.02.202, o asemenea soluție fiind lipsită de/rămasă fără interes. Se solicită formularea unui barem alternativ, punctajul alocat soluției de admitere integrală a cererii de chemare în judecată să fie acordat și în situația pronunțării soluției de admitere în parte a cererii, atunci când s-a respins capătul de cerere având ca obiect rezilierea contractului ca neîntemeiat/lipsit de interes și s-a admis capătul de cerere având ca obiect evacuarea ca o consecință a încetării de drept a contractului de închiriere.

Se arată că s-a strecurat o eroare materială în cuprinsul considerentelor, respectiv menționarea eronată a perioadei de referință pentru calculul chiriei; se arată că atât în conținutul cerinței cât și în cuprinsul minutei perioada este 01.07.2017 - 01.05.2018, iar nu 01.04.2017-01.03.2018.

Se solicită acordarea punctajului pentru analiza unei condiții alternative, respectiv existența unei neexecutări însemnate, iar nu doar existența unei neexecutări în mod repetat, având în vedere că obligația de plată a chiriei este una dintre obligațiile principale ale locatarului potrivit art. 1796 lit. b) C. civ.

Se solicită acordarea punctajului alocat prefigurării soluției și în cazul în care rezolvarea subiectului nu cuprinde aceste mențiuni, dar reiese că au fost apreciate ca întemeiate capetele de cerere analizate; se susține că cerința subiectului s-a referit la argumentarea soluției, iar nu la redactarea considerentelor hotărârii.

În unanimitate, Comisia de corectare a hotărât respingerea contestațiilor pentru următoarele motive:

Potrivit disp. art. 1521 C. civ. se reține că punerea în întârziere poate opera de drept sau la cererea creditorului.

Rațiunea reglementării cazurilor de punere de drept în întârziere a debitorului rezidă în aceea că respectivul creditor nu mai este ținut de parcurgerea pașilor prevăzuți de art. 1522 C. civ.. În acest context nu se poate susține întemeiat că, procedând la notificarea prin executor judecătoresc, de fapt creditorul a mai acordat un termen de plată, respectiv că pentru aceeași premisă debitorul poate fi drept în întârziere, dar poate fi pus în întârziere și prin cererea creditorului.

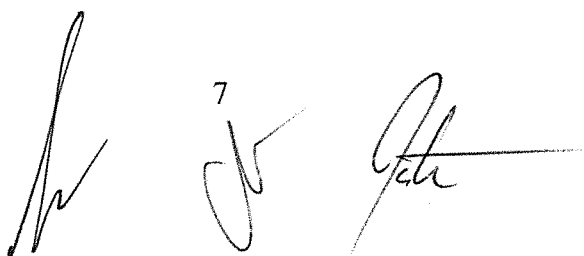
Comisia apreciază că existența unui caz de punere de drept în întârziere exclude posibilitatea ca acel debitor să mai fie pus în întârziere și printr-o cerere a creditorului.

În cazul de speță, cum punerea în întârziere a debitorului a operat în temeiul legii, voința creditorului manifestată sub forma unei notificări prin intermediul executorului nu poate fi interpretată ca având semnificația unei termen suplimentar de plată, de vreme ce valorificând dispozițiile art. 1523 alin. 4 C. civ., se reține că toate cazurile în care debitorul se află de drept pus în întârziere trebuie dovedite de către creditor, orice declarație sau stipulație contrară considerându-se nescrisă.

Art. 1831 alin (2) C. Civ. nu poate constitui un temei juridic alternativ pentru art. 1796 lit. b) C. Civ. deoarece are un domeniu restrâns de reglementare, care nu interferează cu acela al normei menționate în barem, aceasta din urmă referindu-se la obligația locatorului de a achita chiria în cuantumul și la termenele prevăzute în contract.

Temeiul legal propus în cadrul contestației urmărește repararea prejudiciului produs locatorului prin lipsa de folosință a imobilului în perioada ulterioară încetării contractului până la data eliberării efective a locuinței, care este stabilit de legiuitor în raport cu nivelul chiriei menționat în contract.

Or, în speță, tocmai aplicând principiul disponibilității procedului civil, reclamantul nu a acționat în sensul art. 1831 alin. (2) C. Civ., solicitând obligarea pârâtei care nu mai poate opune un titlu locativ la plata chiriei prevăzute în contract până la momentul eliberării efective, ci a formulat un capăt de cerere care se referă chiar la prestația caracteristică a locatorului aferentă perioadei contractuale (este vorba de obligarea sa la plata chiriei restante, în timpul executării contractului, care vizează un interval anterior momentului încetării contractului și, cu atât mai mult, anterior eliberării efective a locuinței) și care rânân în sfera de reglementare a art. 1796 lit. b) C. Civ..

De asemenea, nici art. 1516 alin.(2) C. civ. nu poate fi punctat ca temei legal alternativ cu art. 1796 lit. b) C. civ deoarece, făcând din nou apel la principiul disponibilității procesului civil, se constată că reclamanta nu a solicitat continuarea contractului, ci rezilierea sa.

Cu referire la contestația având ca obiect reținerea unui temei de drept alternativ, respectiv art. 555 alin. (1) C. civ., se observă că motivarea introduce un element suplimentar cerinței subiectului, respectiv calitatea de proprietar a locatorului.

Enunțul conceput de comisia de elaborare se referă exclusiv la raportul locator-locatar, dreptul de proprietate nefiind de esența calității de locatar, astfel încât nu se justifică adăugarea acestui element sau reținerea sa implicită. Pe cale de consecință, rezolvarea subiectului nu presupune aplicarea dispozițiilor relative la dreptul de proprietate, incluzând aici și dispozițiile art. 555 alin. (1) C. civ.

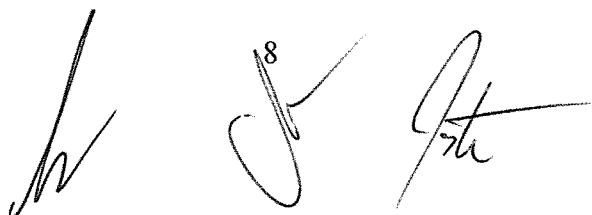
Din modul de redactare a subiectului, reiese faptul că acesta a vizat analiza de fond a raportului de închiriere dedus judecării din perspectiva instituției juridice a rezilierii. Comisia de elaborare nu a făcut nicio referire la o cauză de încetare a contractului, iar luarea în considerare a acestei ipoteze ar echivala cu schimbarea fundamentală a enunțului, aspect care excedează atribuțiilor comisiei de corectare.

De asemenea, pronunțarea unei soluții în considerarea împlinirii termenului închirierii pe parcursul procesului presupune schimbarea din oficiu a obiectului și cauzei cererii de chemare în judecată, ceea ce ar aduce atingere principiilor disponibilității și contradictorialității procesului civil.

Analizând o altă contestație formulată în privința acestui subiect, se constată că, într-adevăr, s-a strecurat o eroare materială în cuprinsul considerentelor, în legătură cu perioada de referință pentru calculul chiriei, fiind indicat un alt interval decât cel menționat în cadrul cererii de chemare în judecată.

În conținutul cerinței perioada este 01.07.2017 - 01.05.2018, care se regăsește și în cuprinsul minutei, astfel că este evidentă eroarea materială din secțiunea dedicată considerentelor, respectiv 01.04.2017-01.03.2018.

Acest aspect nu poate conduce însă la modificarea baremului, cele 0,20 puncte fiind acordate pentru mai multe elemente care vizează prefigurarea soluției privind capătul de cerere având ca obiect chiria, astfel încât mențiunea eronată nu are relevanță asupra punctajului și elementelor de evaluare a lucrărilor.

Existența unei neexecutări însemnate reprezintă o condiție legală proprie rezoluțiunii și mai puțin rezilierii deoarece, în cazul contractelor cu executare succesivă, accentul cade în mod special pe caracterul repetat al neexecutării, așa cum reiese din dispozițiile art. 1551 alin. (2) teza a II-a C. civ..

Astfel, în ipoteza unui astfel de contract, cum este și contractul de închiriere din speță, sancțiunea rezilierii poate interveni și în cazul unei neexecutări de mică însemnătate, dacă aceasta are un caracter repetat.

Într-un plan subsecvent, se mai poate reține și că, pentru determinarea caracterului important/însemnat/determinant al neexecutării, nu este suficient a se observa că obligația de plată a chiriei este una dintre obligațiile principale ale locatarului potrivit art. 1796 lit. b) C. civ.; alături de acest element, mai prezintă importanță și atitudinea părților contractante, valoarea obiectului derivat al contractului, precum și alte elemente care sunt evaluate de instanță pentru a aprecia asupra existenței unei neexecutări însemnate

Cu privire la contestația care vizează chiar cerința subiectului IV – cerințe de drept procesual civil, se reține că, potrivit Art. 11 alin (1) din Regulamentul privind capacitatea judecătorilor stagiați și procurorilor stagiați, subiectele includ soluționarea unor spețe și redactarea de lucrări cu caracter practic.

Subiectele nr. III și nr. IV sunt prezentate de Comisia de elaborare chiar cu aceste mențiuni suplimentare, determinate de conținutul Regulamentului mai sus precizat, astfel încât se putea înțelege foarte ușor că subiectul nr. IV (lucrare cu caracter practic) are drept cerință redactarea unei lucrări cu caracter practic, sens în care trebuia respectată structura considerentelor hotărârii judecătorești.

În orice caz, mai degrabă problema invocată vizează modalitatea de corectare, formulările echivalente, chiar dacă diferite, trebuind să beneficieze de același regim, urmând a se aprecia în ce măsură este vorba despre formulări echivalente.

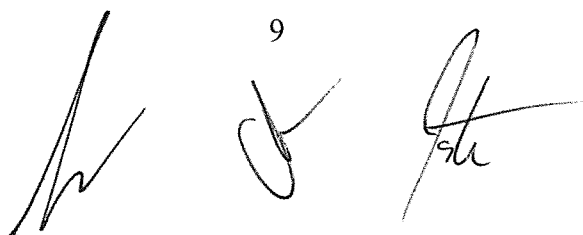
Contestații având ca obiect Subiectul nr. III

Punctul I.2 – Cerințe de drept procesual civil

(formulată de Ștețco Mihali Ana Maria)

Apreciază că soluția asupra excepției litispendenței era de respingere ca nefundată deoarece, din datele speței, reiese că Tribunalul București nu este instanța competentă să soluționeze cererea; astfel, înregistrarea unei cereri pe rolul acestei instanțe, între aceleași părți, având același obiect și aceeași cauză,

9

nu este de natură să justifice litispendența, în raport cu dispozițiile art. 138 alin. (1) C. pr. Civ, care impune ca cererile identice să fie formulate în fața unor instanțe deopotrivă competente.

În unanimitate, Comisia de corectare a hotărât respingerea contestației pentru următoarele motive:

Contrar celor susținute în cuprinsul contestației, Tribunalul București este instanța competentă să soluționeze dosarul nr. 107/2/2018 aflat în etapa procesuală a apelului, atât timp cât mențiunea expresă din cerință, referitoare la stadiul procesual al apelului pentru dosarul înregistrat pe rolul Tribunalului București, trimite în mod obligatoriu la normele de competență privind tribunalul ca instanță de apel.

Or, potrivit art. 95 pct. 2 cod procedură civilă, tribunalele judecă apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii în primă instanță, ca instanțe de apel.

Pe cale de consecință, Judecătoria Sectorului 1 București (ca primă instanță) și Tribunalul București (ca instanță de apel) sunt instanțe de fond deopotrivă competente, fiind incidente dispozițiile art. 138 cod procedură civilă.

punctul III – Cerințe de drept procesual civil

(formulată de Baguț Tudor)

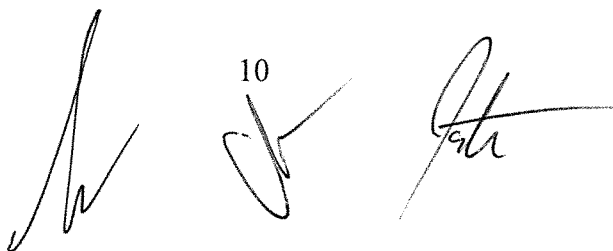
Se solicită punctarea soluției privind admiterea cererii de cheltuieli de judecată constând în onorariu avocațial, având în vedere că în practică se acceptă depunerea dovezii privind avansarea cheltuielilor de judecată până la sfârșitul pledoariei, din motive de echitate și pentru a preîntâmpina un litigiu subsecvent, apreciindu-se respectate prevederile art. 452 cod procedură civilă.

În unanimitate, Comisia de corectare a hotărât respingerea contestației pentru următoarele motive:

Enunțul subiectului de la punctul III - cerințe de drept procesual civil redă situația depunerii dovezii cheltuielilor de judecată după ce instanța a declarat închise dezbaterile, spre deosebire de împrejurarea descrisă în motivarea contestației, când aceste dovezi sunt depuse la sfârșitul pledoariei, așadar anterior închiderii dezbaterilor.

Prin urmare, între cele două ipoteze există diferența esențială a raportării în timp față de momentul închiderii dezbaterilor, iar, în cazul situației reținute în cerința subiectului, sunt pe deplin aplicabile atât dispozițiile art. 452 cod procedură civilă, cât și art. 394 alin (3) cod procedură civilă.

Contestații având ca obiect Subiectul nr. IV – Cerințe de drept procesual civil

(formulate de Ursache Sabrina, Trufan Andrei Radu, Trică Tatiana, Grigore Ana-Maria, Ștețco Mihali Ana Maria, Manolescu Nicoleta-Adina, Petrov Irina)

S-a arătat că se impune eliminarea din barem a mențiunii privitoare la semnătura grefierului întrucât cerința se referă la redactarea minutei, iar nu a dispozitivului. Potrivit art. 401 alin (2) C. pr. Civ., minuta se semnază, pe fiecare pagică, de judecători și, după caz, de magistratul asistent.

În unanimitate, Comisia de corectare a hotărât admiterea contestației în sensul eliminării din barem a mențiunii privind rubrica pentru semnătura grefierului, punctajul alocat de 0,20 puncte urmând a fi acordat pentru mențiunea privind semnătura judecătorului.

Cerința subiectului a privit redactarea minutei, iar potrivit art. 401 alin. (2) cod procedură civilă, minuta, sub sancțiunea nulității, se va semna pe fiecare pagină de către judecători și, după caz, de magistratul-asistent.

Comisia de corectare

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

Lista candidaților judecători/personal asimilat judecătorilor sau procurorilor care au formulat contestații la barem la Drept civil si Drept procesual civil

Nr.crt.	Nume și prenume	Instanța/Instituția la care funcționează	Disciplina	
			Drept civil	Drept procesual civil
1	Băguț Tudor	Judecătoria Brăila	drept civil	drept procesual civil
2	Cerbu Mircea-Theodor	Judecătoria Miercurea Ciuc	drept civil	
3	Ciobanu Andreea Lorena	Judecătoria Cluj Napoca	drept civil	
4	Cristea Anca Maria	Judecătoria Deva	drept civil	
5	Dulamă Ioana Cătălina	Judecătoria Tg Mureș	drept civil	
6	Farcașiu Florin Răzvan	Judecătoria Lipova	drept civil	drept procesual civil
7	Grigore Ana-Maria	Judecătoria Bacău	drept civil	drept procesual civil
8	Manolescu Nicoleta-Adina	Judecătoria Tg Mureș	drept civil	drept procesual civil
9	Petrov Irina	Judecătoria Botoșani	drept civil	drept procesual civil
10	Popa Emanuela	Judecătoria Ploiești	drept civil	
11	Popel Diana Daniela	Judecătoria Sector 1 București	drept civil	drept procesual civil
12	Rebrean Bogdan	Judecătoria Câmpulung Moldovenesc	drept civil	
13	Rusu Ionela	Judecătoria Buzău	drept civil	
14	Sandu Alexandra-Andreea	Judecătoria Galați	drept civil	drept procesual civil
15	Ștețco-Mihali Ana-Maria	Judecătoria Tg Mureș	drept civil	
16	Stoica Ana-Maria	Judecătoria Câmpulung	drept civil	drept procesual civil
17	Stoicea Sara-Gabriela	Judecătoria Constanța	drept civil	
18	Țibuleac Mihaela-Laura	Judecătoria Iași	drept civil	drept procesual civil
19	Trică Tatiana	Judecătoria Galați		drept procesual civil
20	Trufan Andrei-Radu	Judecătoria Baia Mare	drept civil	drept procesual civil
21	Ursache Sabrina	Judecătoria Botoșani	drept civil	